

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIV. Voluntariè peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis iam nos relinquitur pro peccatis hostia, terribilis autem quædam expectatio Judicij, & ignis æmulatio, quæ consumptura est ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

stellæ firmamenti, quantum æternitatis, quam dicimus, verè præterierit, ita ut rediturum amplius non sit? nec punctum quidem. Tantum semper redibit, quantum fluxit. Ceterum quis nostrum capere potest, quid sit æternitas? quamdiu erit infinita, etiam erit incognita. Nos eam pertransire debemus animo revolvens annos æternos; nam isti sunt, qui ad nos pertinent. Itaque totum discursum hac ratione concludere. Tempore vitæ hujus, si subtilius loquamur, non est præsens, sed præteritum duntaxat vel futurum, prout in aquis fluentibus accidit, quarum pars una velociter succedit alteri. atque his cogitare debes nos omnes esse similes mortales: *Omnes nos quasi aqua dilabimur.* 2, Reg. 14. v. 14. In æterni-

tate vice versâ non est futurum, sed præteritum, in vena contingit, unde aqua in vena & talem cogita esse DELUM. *Tem idempse es.* & *annus tuus ut hodie.* Heb. 1. v. 12. Id, quod in æternitate dicitur præteritum, & quod in æternitate dicitur futurum, ipsa æternitas, solum est in æternitate quod fuit, atque hoc est, quod proprium nobis, uti nunc est, quod futurum sit semper. *Et erit in æternitate eorum in secula.* Pl. 80. v. 16. de hoc, prout toties repetendum, cogitandum tibi est, ut discas sitne operæ pretium gaudere admodum, & pati admodum.

XXIV.

Voluntariè peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis immo relinquitur pro peccatis hostia, terribilis autem quadam peccatio Judicij, & ignis amulatio, qua consumpsura est universarios. Hebr. 10. v. 26.

1. **C**onsidera, qui sint illi, qui peccare dicuntur post acceptam notitiam veritatis. Sunt Apostata, quia increduli solum peccant post auditam notitiam veritatis, Apostata post acceptam. Jam verò, si rite perpendas, horum Apostatarum duo sunt genera. Quidam repugnant non solum Principijs Christi, sed & dogmatibus, quemadmodum faciunt, qui de

statu Catholicorum transire volunt, Judaismum, vel Hæreticissimum, Alij dogmata retinent, sed non Principijs repugnant, dum aliquando optime cognoverunt eorum veritatem, ea amaverunt, imò aliquando in usum deduxerunt, sed verò lassati illa deseruerunt. De utroque hoc genere loquitur Apostolus, & ideo de utroque dicitur:

voluntarie peccant. (vel ut in contextu originali legi potest ad maiorem culpae designationem) *desiunt, desiscunt.* & de utroque dicit: *Peccantibus, sive desistentibus, desistentibus jam non relinquatur pro peccatis hostia.* Quid igitur prodest tibi non esse de primo genere Apostatarum, si forte venias in numerum secundi?

2. Considera utrumque hoc genus Apostatarum peccare *voluntarie*, quia peccant deliberatâ voluntate. Quisquis peccat, ideo peccat, quia vult; quis hâc voluit? At tamen peccant nonnulli calore sanguine, alii frigente. Priores condonatis ardore preventi non satis agnoscunt, quid faciant? *Super ceci-derunt, & non viderunt solem.* Pl. 37. Secundi superiores affectibus id probe agnoscunt, & tamen volunt instigantem illiâ, quæ in eorum cordibus dormitat. nec volunt tantum, sed sæpe etiam studiosè quærent, designantque animo, ultro tergum obvertentes solis, ne nimio fulgore ipsorum oculos perstringat: *Fuerunt rebelles lumini.* Job. 24. unde primi potius dicuntur *volente* peccare quàm *voluntarie*, secundum peccare *voluntarie*, non *volentes*. Et tales sunt, si bene consideres, omnes Apostatae prius dicti. *Homo apostata pravo corde machinatur malum.* Prov. 6. v. 13. Potrò quid mirum, si his dicitur non relinqui ullum genus expiationis? *jam non relinquatur pro peccatis hostia.* Quanam præcipua piacularis hostia? **JESUS** Christus. hæc est hostia tot aliis antecedentibus præsignata, Taurorum, Agnorum, Arictum,

& demum pro nobis immolata in altissimo altari Crucis. Jam ergo hæc hostia tam electa, tam salutatis in usu suo utrique non relinquatur amplius cuiquam illorum: dum nulla spes est Christum denudò pro hominibus moriturum in Cruce: *Christus resurgens ex mortuis jam non moritur.* Rom. 6. v. 9. Jam semel fecit pro nobis, quidquid facere debuit: *Quid debui ultra facere vineæ meæ, & non feci?* Isa. 5. v. 4. Ideo nihil amplius ejus generis faciet, quia faciendo nihil planè faceret ultra id, quod jam fecit. At verò si hæc Hostia nulli relinquatur amplius in usu, hoc est, immolando vitam, relinquatur tamen in effectu, eam nobis donando. Sed pro Apostatis *non relinquatur* nec in effectu quidem, atque adeò nullo modo, quod enim Christus semel fecit, moriendo scilicet in Cruce, his miseris nihil utilitatis afferet. Pro ceteris dicere Patri suo æterno Christus potest: *Pater dimitte illis, neque enim sciunt, quid faciunt.* Luc. 2. Pro his dicere id ipsum non potest: dicendum erit potius: *sciunt, quid faciunt*, & ideo *damna illos.* Ita est, etiam isti possunt aliquando redire ad seipfos, compungi, converti, & sic capessere utilitatem suam ex victimâ tam præstanti. sed adeò rarò hoc contingit, ut de eo loqui liceat quasi nunquam futuro. *Homo Apostata subvò contemnitur, nec habebit ultra medicinam.* Prov. 6. v. 15. De Apostatis primi generis vix invenies, qui reversus sit ad veram fidem. & sic videbis ex hæresiarchis conversum esse unum Berengarium,

Rrr 3 qui

qui primus negavit veram Christi in Sacramento presentiam, ceteri ut Simon Magus, Arius, Montanus, Manes, Nestorius, Pelagius, Priscilla, Lutherus, Calvinus, Carolstadius, Bucerus, & tot alii omnes sine penitentia decesserunt. *Non habuerunt ultra medicinam.* Et de Apostatis secundi generis pariter vix quisquam est, qui redeat ad frugem: & ratio est manifesta, quis enim adhibendus est modus, ut omnis peccator respiciat? representanda enormitas mali, quod committit, scandalum, quod dat proximo, displicentia, quam facit DEO, gaudium, quod prestat diabolo, periculum, in quo versatur, damnationis aeternae. at isti haec omnia jam cognoscunt, & nihilominus audacter contemnunt. *Que ergo spes esse potest eos reducendi? Non habebunt ultra medicinam.* Quam bene igitur locutus est Apostolus, cum dixit: *Voluntarie peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis jam non relinquitur pro peccatis Hostia.* quia quemadmodum ista peccata Apostasia difficillime retractantur, ita difficillime quoque remittuntur. Exhortesce ad intuitum talis status, neque fide, etsi videaris in praesens ab eo longius abesse. scis enim qua ratione in eum devolvamur? paulatim & per gradus.

3. Confidera, dum rebelles isti infelices non curant habere Christum sequestrum pacis, aliud non superesse, quam ut illum Judicem expectent. unde cum dixisset Apostolus: *Voluntarie peccantibus nobis post acceptam notitia*

*veritatis jam non relinquitur pro peccatis hostia: mox sequitur: autem quaedam expectatio videtur quaedam, quia hi miseri vix modo omnem illam expectantiam Judicii, quam oporteret, si habere ardescerent praetimore, sed tantum bene, quanta sufficit ad turbationem inde illorum gaudia: & idcirco expectatio dicitur illis reddenda, quamvis tunc primum veritabilis, cum plena supervenerit, modo venit? In hora mortis igitur, quid his miseris sumis quando dici sibi audientur, comparituros ante tribunal dei, cui tam ferde violassent? *divi, & conturbatus est ventus, cur? quia non habebunt medicinam excusandi culpam. A voce conantur labia mea.* Abac. 3. v. 1. qui graviter deliquit, sed abest excusationem delicti, tandem, cum scit brevi coram deo comparendum, sed non tantum mit, quantum Reus, cui multum excusatio, quam adducat. Invenunt hi miseri, qui deficienti tibus cognitis, quaeconque per malitiam peccaverunt: *Voluntarie peccantes post acceptam notitiam veritatis.* At ista expectatio, quam nus diximus, est particularis, restat altera Judicii universalis, quando veniet? tempore cogita. Rursus ergo cogita, quid sit, cum ad tubae sonitum tumulto, in quo jam dudum putruerunt cadavera, sententia*

stimulis & verberibus se urgeri,
ut cito compareant in valle stragis suae.
*Populi in valle concisionis, quia
vixit dies Domini, in valle concisionis.*
Ier. 7. vii. 4. Quam terribilis illorum
est expectatio! Isti omnino erunt
peccatores, qui prae omnibus aliis
contemnent expectationem Iudicii:
quia isti prae aliis in Iudicio confun-
dentur, ut qui culpae monstruosam de-
monstrantem fati agnoverunt, & nihil
sunt nisi infanti amatores eam sibi
confecerunt. Unde qui peccavit
iniquitatis defectu, die illo rogabit
operas, ut ipsum abscondant: at qui
ex malis peccavit, rogabit ipsam a-
bissi inferni, ut demergat. Tan-
ta expectatio Iudicii, quod jam non
bunt abesse, uti nunc, sed proximè
intemere cernent, illis terrorem in-
ducet. Isti erunt à Christo maximè ob-
scure, maximè execrati, exosi, & de-
licti, uti male dicitur. & quare? quia ho-
norantur in conspectu Principi maximè invis-
ibiles rebelles: atque ideo tacum repu-
dicando: si his adeò terribilis erit
sola expectatio magnae confusionis,
quid erit jam non expectare, sed ex-
pectationem?

4. Considera parum fore, si Chri-
stus in die Iudicii istos magis quam ce-
teros reprobos eorum socios objurga-
ret, si non etiam plus ceteris puniret.
Unde subiungit Apostolus, quod pro-
bat relinquantur non solum terribilis
expectatio Iudicii, sed etiam terribilis
emulatio. Ignis ille, qui post
decretoriam damnationis sententiam
comprehendet reprobos, ut repente in

abyssos detrudat, o quam tenaciter
his potius adhærebit quam aliis, quos
instar lignorum flammæ invenerit ap-
tiores. scire igitur oportet ignem su-
pra naturæ vires tunc elevatum à Deo
ad puniendos reprobos aliter acturum
quam inter nos faciat in praesens. nunc
eodem modo urit martyrem & crimi-
nosum, furem & latronem, fornicariū
& adulterum. tunc non ita aget quasi
ratione praeditus, & proportione ser-
vata torquetur magis, qui magis me-
rentur. quæ causa est, cur sancti qui-
dam ignem inferni vocaverint quasi
Rationalem ignem. & quia talis erit,
hoc loco dicit Apostolus ignem ejul-
modi habiturum emulationem & ze-
lum quasi puniendi istos sceleratos.
quodam ignis emulatio. quoniam ze-
lus iste non solum tunc igni inerat, sed
& ceteris elementis, quæ certatim se
accingent ad vindicandas injurias Do-
mino tuo in terra illatas. Tunc con-
tinget, quod tam aptè descripsit Sapi-
ens, cum dixit: *Pugnabit pro illo. Or-
bis terrarum contra insensatos.* quia
quodvis elementum ita se geret, quasi
non tantum virtute agendi sed furore
percitum. *Ibunt directè emissiones
fulgurum.* Ecce tela ignita quasi ra-
tionalia non jam temerè, ut nunc sit,
sed cum ratione configent directè,
quos oportet. *Ibunt directè, & tan-
quam à bene curvato arcu nubium ex-
terminabuntur, hoc est, emittentur, vel
ejicientur, & ad certum locum insilient,
non jam ad incertum, & à petrosâ irâ
plena mittentur grandines.* Ecce terra
etiam ipsa quasi rationalis, ideòque i-
rata

rata emittet lapidum, ut grandinum, tempestates. *Excandescet in illos aqua maris.* Ecce aqua quasi rationalis excandescet, perinde si irā esset succensa. *Et flumina concurrent duriter,* quasi omnia contendant ad mare, ut vires subministrent ad cladem hostibus inferendam. *Contra illos stabit spiritus virtutis.* Ecce quasi rationalis aër primò consistet sumpturus Spiritum, *stabit,* dein *tanquam turbo venti dividet* illos malos à bonis separando. Sap. 5. v. 21. In hoc elementorum conflictu, quia ignis Duce[m] ager: *Ignis ante ipsum procedet:* ideo Apostolus nec aëris, nec aquae, nec terrae mentionem fecit, sed ignis tantum. eo etiam ex capite, quòd *amulatio,* quae est fumus quidam ardor, igni potiùs quàm ceteris conveniat.

5. Considera denique amulationē istam contumpturam adversarios Domini tui. *Amulatio, quae consumptura est adversarios.* Adversarii isti præcipuè sunt omnes illi Apostatae, quos antè diximus. nam isti maxime sunt, qui præ omnibus aliis bellum nunc DEO movent eripiendo illi animas, seducendo, subvertendo, & facile homines pertrahendo ad malum. Et omnes isti die illo consummentur, quia omnino destruentur. Unde non dicitur *ignis amulatio consumptura ad mi-*

cos, sed *consumptura adversarios.* quidem multà cum ratione. fervandum est nonquam locum licet isti desinant esse inimici. omnem eternitatem, si omnes, qui cum ip[s]is in mundo debent, omnes damnari, contra illi. quid porro? et si omnes sint inimici, non idcirco erunt bunt adversarii, quia non potest plus adversari ejus gloria. tam audacter in terra faciebant, quia solum manebunt inimici, manebunt adversarii, idcirco *ignis amulatio consumptura adversarios,* & non dicitur *consumptura eos.* Ceterum quomodo dicitur ignis amulatio consumptura adversarios, dum equidem miseri utrumque ardebunt in horribili inferni contabescant, nunquam velibuntur? quippe ignis ille non bit, ut disperdat simul & non ad deo rationalis erit flamma. Tam ad solam ignis hujus imaginem non exhorrescas, time, ne forte iam sis illorum Apostatarum, qui solum audent adversari. Præ Christi vitam concernentibus, etiam documentis ad fide[m] pertinentibus.

* *

